

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1928-1929	N° 19	Zittingsjaar 1928-1929	
PROPOSITION DE LOI N° 53 (1926-1927) RAPPORTS N° 443 ET 529 (19-7-1928) AMENEMENTS N° 531 (1927-1928)	SÉANCE du 29 Novembre 1928	VERGADERING van 29 November 1928	WETSVOORSTEL, N° 53 (1926-1927) VERSLAGEN, N° 443-529 (1927-1928) AMENDEMENTEN, N° 531 (1927-1928)

Projet de loi sur l'extinction des poursuites répressives et des peines relatives à certains crimes et délits commis entre le 4 août 1914 et le 4 août 1919.

TEXTE ADOPTÉ AU PREMIER VOTE (1).

CHAPITRE PREMIER.

ARTICLE PREMIER.

Le chapitre premier de la présente loi s'applique :

1e aux infractions prévues par les articles 104, 109 et 118bis du Code pénal commises entre le 4 août 1914 et le 4 août 1919;

2e aux infractions prévues par les articles 115, 117 et 121bis du même Code commises entre les mêmes dates en concours avec une des infractions visées au numéro précédent;

3e aux infractions reprises aux deux numéros précédents et aux mutilations volontaires commises par des militaires entre le 4 août 1914 et le 4 août 1919.

Il s'applique également aux récalcitrants et aux réfractaires faisant partie des contingents appelés pendant la guerre.

ART. 2.

Les condamnations pénales prononcées du chef des infractions visées à l'article premier sont déclarées irrévocables à la date du 19 septembre 1928, à moins qu'elles ne le soient devenues antérieurement.

ART. 3.

Sont déclarées éteintes (2) les peines tant principales qu'accessoires, prononcées du chef de ces infractions, sauf les restrictions qui suivent.

Ne sont pas restitués aux condamnés les titres, grades, fonctions, emplois et offices publics dont ils ont été destitués en vertu de l'article 19 du Code pénal.

Wetsontwerp over het verval van de vervolging tot straf en van de straffen betreffende sommige misdaden en wanbedrijven gepleegd tusschen 4 Augustus 1914 en 4 Augustus 1919.

TEKST IN EERSTE LEZING AANGENOMEN (1).

EERSTE HOOFDSTUK.

EERSTE ARTIKEL.

Het eerste hoofdstuk van deze wet is van toepassing :

1^e op de bij de artikelen 104, 109 en 118bis van het Strafwetboek voorziene misdrijven, gepleegd tusschen 4 Augustus 1914 en 4 Augustus 1919;

2^e op de bij de artikelen 115, 117 en 121bis van hetzelfde Wetboek voorziene misdrijven, tusschen dezelfde data gepleegd in samenloop met een van de misdrijven die bij het vorige nummer zijn bedoeld;

3^e op de onder de beide vorige nummers aangehaalde misdrijven en op de vrijwillige vermindering, door militairen gepleegd tusschen 4 Augustus 1914 en 4 Augustus 1919.

Het is eveneens van toepassing op de wederspanningen en op de dienstweigeraren, die deel uitmaken van de tijdens den oorlog opgeroepen contingents.

ART. 2.

De veroordeelingen tot straf, uitgesproken ter zake van de misdrijven die bij het eerste artikel zijn bedoeld, worden onherroepelijk verklaard op den datum van 19 September 1928, tenzij zij het reeds vroeger geworden zijn.

ART. 3.

De uit hoofde (2) van die misdrijven uitgesproken straffen, zoowel hoofdstraffen als bijkomende straffen, worden vervallen verklaard, behoudens de volgende beperkingen :

De titels, graden, openbare ambten, bedieningen en diensten waarvan de veroordeelden ontzet werden krachtens artikel 19 van het Strafwetboek, worden hun niet teruggegeven.

(1) Les amendements adoptés au premier vote sont imprimés en italiques.

Foir:

Annates de la Chambre. Séances des 19 et 20 septembre, 6, 7, 8, 21, 22, 28 et 29 novembre 1928.

(2) Les mots: « à la même date » ont été supprimés au premier vote.

(1) De amendementen in eerste lezing aangenomen zijn cursief gedrukt.

Zie :

Handelingen van de Kamer. Vergaderingen van 19 en 20 September, 6, 7, 8, 21, 22, 28 en 29 November 1928.

(2) De woorden: « Op denzelfden datum » werden, bij de eerste lezing, weggelaten.

Les incapacités prononcées par les juges et les déchéances attachées par la loi à la condamnation subsistent.

Les condamnés du chef des infractions visées au présent article pourront obtenir leur réhabilitation même s'ils ne satisfont pas à la condition exigée par l'article premier, 1e de la loi du 25 avril 1896. Dans ce cas, les délais fixés par l'article premier, 3e de cette loi commenceront à courir à partir de la mise en vigueur de la présente loi.

ART. 4.

Il est mis fin aux poursuites répressives intentées, et il ne sera pas intenté de poursuites répressives nouvelles du chef des infractions visées par le présent chapitre.

ART. 5.

Les dispositions du présent chapitre ne font pas obstacle à l'application des mesures de garde, d'éducation et de préservation prévues par la loi du 15 mai 1912 sur la protection de l'enfance, ni à l'exécution de la mise à la disposition du Gouvernement des jeunes condamnés.

ART. 6.

Les dispositions du présent chapitre ne peuvent être opposées ni aux droits de l'Etat ni aux droits des tiers : sont notamment maintenues les condamnations aux confiscations, restitutions, dommages-intérêts et frais de justice prononcées par les Cours et tribunaux. Les amendes payées ne doivent pas être restituées.

Toutefois, les condamnés sont admis à faire opposition aux condamnations civiles qui n'étaient pas devenues irrévocables, en vertu des lois en vigueur, à la date du 19 septembre 1928. L'opposition sera faite par ajournement devant le tribunal de première instance du siège de la Cour ou du Tribunal qui a prononcé les condamnations, et ce, à peine de déchéance, dans les six mois qui suivent l'entrée en vigueur de la présente loi. Si l'opposition est dirigée contre l'Etat, celui-ci sera assigné en la personne du Ministre des Finances.

Les juges se prononceront sur le fondement de l'action sans être liés par l'article 2 de la présente loi.

Le Ministre des Finances peut transiger librement avec les condamnés ou leurs représentants sur les objets prévus par l'alinéa premier du présent article.

ART. 7.

A dater de la mise en vigueur de la présente loi, les parties lésées ne peuvent plus faire valoir leurs droits que devant les juridictions civiles.

De onbekwaamheden, door den rechter uitgesproken, en de vervallenverklaringen, door de wet aan de veroordeelingen verbonden, blijven bestaan.

De veroordeelten wegens de in dit artikel bedoelde misdrijven, kunnen hun herstelling in eer en rechten bekomen, zelfs wanmeer zij niet voldoen aan de voorwaarden bij het eerste artikel, 1^e van de wet van 25 April 1896 vereisch. In dit geval, beginnen de termijnen, bepaald bij het eerste artikel, 3^e van deze wet, te loopen van af het van kracht worden van onderhavige wet.

ART. 4.

Aan de ingestelde vervolgingen tot straf wordt een einde gesteld en geen nieuwe vervolgingen tot straf zullen worden ingesteld uit hoofde van de bij dit hoofdstuk bedoelde misdrijven.

ART. 5.

De bepalingen van dit hoofdstuk verhinderen niet de toepassing van de maatregelen tot bewaking, opvoeding en voorbehoeding voorzien bij de wet van 15 Mei 1912 op de kinderbescherming, evenmin als de uitvoering van de beschikkingstelling der Regeering van de jonge veroordeelden.

ART. 6.

De bepalingen van dit hoofdstuk kunnen aan de rechten van den Staat, noch aan de rechten van derden worden tegengesteld : blijven namelijk bestaan de veroordeelingen tot verbeurdverklaring, terugave, schadevergoeding en gerechtskosten door de Hoven en rechtbanken uitgesproken. De betaalde geldboeten moeten niet worden teruggegeven.

Echter mogen de veroordeelden verzet doen tegen de burgerlijke veroordeelingen welk niet onherroepelijk waren geworden krachtens de bestaande wetten, op den datum van 19 September 1928. Het verzet zal geschieden bij dagvaarding voor de rechtbank van eersten aanleg van de plaats waar het Hof of de Rechtbank zetelt, die de veroordeelingen heeft uitgesproken, en dit op straffe van vervallenverklaring, binnen de zes maanden volgende op het in werking treden van deze wet. Indien het verzet gericht is tegen den Staat, wordt hij gedagvaard in den persoon van den Minister van Financiën.

De rechters doen over de gegrondheid van den eisch uitspraak, zonder gebonden te zijn door artikel 2 van deze wet.

De Minister van Financiën is vrij met de veroordeelden of hun vertegenwoordigers een schikking te treffen over de zaken voorzien bij het eerste lid van dit artikel.

ART. 7.

Te rekenen van het in werking treden van deze wet, kunnen de benadeelde partijen hun rechten nog alleen doen gelden voor de burgerlijke rechtbanken.

CHAPITRE II.

ART. 8 (nouveau).

Toute condamnation pénale prononcée par défaut ou par contumace pour les infractions commises entre le 4 août 1914 et le 4 août 1919 et prévues par le chapitre II du Titre I du Livre II du Code pénal, autres que celles visées par l'article premier de la présente loi, est irrévocable, si elle ne l'est devenue antérieurement en vertu des lois en vigueur, le jour où le condamné déclare soit renoncer à former opposition à la condamnation par défaut, soit ne pas vouloir se représenter pour purger sa contumace.

Si un condamné contumax n'ayant point fait la déclaration prévue à l'alinéa précédent se constitue prisonnier ou est arrêté, les condamnations prononcées à sa charge ne sont annulées que si, dans les dix jours suivant celui de sa constitution ou de son arrestation, il ne déclare pas renoncer au bénéfice de l'article 476 du Code d'instruction criminelle; s'il fait semblable déclaration, la condamnation pénale devient irrévocable.

ART. 9 (nouveau).

La déclaration prévue par l'alinéa premier de l'article précédent, faite par un condamné résidant en Belgique ou dans la Colonie, et la déclaration prévue par le second alinéa de cet article sont érites; elles doivent être adressées au Ministre de la Justice par lettre recommandée à la poste. Si la déclaration prévue par l'alinéa premier de l'article précédent est faite par un condamné résidant à l'étranger, elle est reçue par un agent diplomatique ou consulaire belge qui en dresse procès-verbal. Le procès-verbal doit être signé par le déclarant et est transmis au Ministre de la Justice par l'agent diplomatique ou consulaire.

ART. 10 (nouveau).

Si le condamné fait une des déclarations prévues par l'article 8, les peines se prescriront à compter de la date du jugement ou de l'arrêt de condamnation.

ART. 11 (nouveau).

Le condamné qui a fait l'une des déclarations prévues par l'article 8 demeure recevable à former opposition aux condamnations civiles qui ne sont pas devenues irrévocables au jour de la renonciation en vertu des lois en vigueur.

L'opposition est faite par ajournement devant le Tri-

HOOFDSTUK II.

ART. 8 (nieuw).

Elke veroordeeling tot straf, bij verstek of bij wederspannigheid aan de wet uitgesproken ter zake van de misdrijven, tusschen 4 Augustus 1914 en 4 Augustus 1919 gepleegd en bij hoofdstuk II van den Titel I van Boek II van het Strafwetboek voorzien, andere dan die bedoeld bij artikel 1 van deze wet, wordt, inden zij het niet reeds vroeger is geworden krachtens de in werking zijnde wetten, onherroepelijk den dag waarop de veroordeelde verklaart, of dat hij er van afziet verzet te doen tegen de bij verstek uitgesproken veroordeeling, of dat hij zich niet wil aannemen om zijn bij wederspannigheid aan de wet opgetoonen straf te zuiveren.

Indien een bij wederspannigheid aan de wet veroordeelde persoon, die niet de bij het vorig lid voorziene verklaring gedaan heeft, zich gevangen geeft of wordt aangehouden, worden de tegen hem uitgesproken veroedeelingen slechts dan nietig, indien hij binnen tien dagen na den dag waarop hij werd aangehouden, niet verklaart af te zien van het voordeel van artikel 476 van het Wetboek van Strafvordering; legt hij zulke verklaring af, dan wordt de veroordeeling tot straf onherroepelijk.

ART. 9 (nieuw).

De bij het eerste lid van het vorig artikel voorziene verklaring, gedaan door een veroordeelde die in België of in de Kolonie verblijft, alsook de bij het tweede lid van dit artikel voorziene verklaring, worden beide schriftelijk gedaan; zij moeten aan den Minister van Justitie worden gericht bij ter post aangetekenden brief. Indien de bij het eerste lid van het vorig artikel voorziene verklaring door een veroordeelde wordt gedaan die in het buitenland verblijft houdt, wordt deze in ontvangst genomen door een Belgisch diplomatisch of consulair agent, die er proces-verbaal van opmaakt. Het proces-verbaal moet door den persoon, die de verklaring aflegt, worden geteekend. Het wordt door den diplomatischen of consulaire agent aan den Minister van Justitie overgemaakt.

ART. 10 (nieuw).

Indien de veroordeelde een van de bij artikel 8 voorziene verklaringen aflegt, verjaren de straffen te rekenen van den dag waarop het vonnis of het arrest van veroordeeling werd uitgesproken.

ART. 11 (nieuw).

De veroordeelde, die een van de bij artikel 8 voorziene verklaringen heeft afgelegd, blijft bevoegd om in verzet te gaan tegen de veroedeelingen tot schadevergoeding, welke nog niet onherroepelijk zijn geworden op den dag waarop afstand wordt gedaan krachtens de in werking zijnde wetten.

Het verzet geschieht bij dagvaarding voor de Rechtbank.

bunal de première instance du siège de la Cour ou du Tribunal qui a prononcé la condamnation, et ce, à peine de déchéance, dans les douze mois qui suivent la renonciation.

Si l'opposition est dirigée contre l'Etat, celui-ci sera assigné en la personne du Ministre des Finances.

Le Ministre des Finances peut transiger avec le condamné ou son représentant sur la condamnation civile au profit de l'Etat.

CHAPITRE III.

ART. 12 (nouveau).

Un arrêté royal peut si la peine est éteinte en vertu de l'article 3 ou de toute autre manière, après avis conforme d'une Commission de trois membres et sur la proposition du Ministre de la Justice, accorder une réhabilitation des condamnations qui ne dépassent pas dix ans de réclusion ou de détention, et prononcées pour les infractions visées aux chapitres 1 et 2 de la présente loi.

Le Roi nomme les membres de cette Commission parmi les magistrats effectifs ou honoraires des Cours.

La Commission est saisie de la demande dans l'année qui suit l'entrée en vigueur de la loi à la requête de l'intéressé ou des ayants droit du défunt.

La Commission adresse son avis motivé au Ministre de la Justice dans les trois mois de la réception de la demande. Il est statué dans le mois.

Un extrait de l'arrêté royal accordant la réhabilitation est, à la diligence du Procureur Général ou de l'Auditeur Général, transcrit en marge de l'arrêt ou du jugement de condamnation. La réhabilitation fait cesser pour l'avenir dans la personne du condamné, conformément à l'article 1 de la loi du 28 avril 1896, tous les effets des condamnations visées par l'arrêté.

ART. 13 (nouveau).

Les condamnés du chef d'infractions visées au chapitre premier pourront être réhabilités conformément à la loi du 25 avril 1896, même s'ils ne satisfont pas, quant aux peines prononcées pour ces infractions, à la condition exigée par l'article premier, 1e de cette loi.

Dans ce cas, les délais fixés par le même article, 3e, courront à partir de la mise en vigueur de la présente loi.

DISPOSITION SPECIALE.

ART. 14 (ancien 8).

La présente loi entrera en vigueur le jour de sa publication au Moniteur.

van eerstlen aanleg van de plaats, waar het Hof of de Rechtbank zetelt die de veroordeeling heeft uitgesproken, en dit, op straffe van vervallenverklaring, binnen de twaalf maanden volgende op den afstand.

Indien het verzet gericht is tegen den Staat, wordt deze gedragvaard in den persoon van den Minister van Financiën.

De Minister van Financiën mag met den veroordeelde of met zijn vertegenwoordiger een schikking treffen over de veroordeeling tot schaderergoeding ten bate van den Staat.

HOOFDSTUK III.

ART. 12 (nieuw).

Indien de straf uit kracht van artikel 3, of op welk anderen grond ook, vervallen is, kan een Koninklijk besluit, op eenvoudig advies van een uit drieleden bestaande Commissie en op voorstel van den Minister van Justicie, herstel in eer en rechten verleenen voor de straffen, welke tien jaren opsluiting of hechtenis niet te boven gaan en welke uitgesproken werden terzake van de misdrijven die in de hoofdstukken 1 en 2 van deze wet bedoeld zijn.

De Koning benoemt de leden van die Commissie uit de werkende of ere-magistraten in de Hoven.

Het verzoek wordt, binnen het jaar, na het van kracht worden van de wet, op aanvraag van den betrokkenen of van de rechthebbenden van den afgestorvene, bij de Commissie aanhangig gemaakt.

Binnen de drie maanden na de ontvangst van het verzoek, maakt de Commissie haar gemotiveerd advies over aan den Minister van Justicie. Binnen de maand wordt de beslissing genomen.

Een uittreksel uit het Koninklijk besluit, waarbij herstelling in eer en rechten wordt verleend, wordt, ten verzoek van den Procureur-Général of van den Auditeur-Général, overschreven op den rand van het arrest of van het romis tot veroordeeling. Door de herstelling in eer en rechten houden, ten aanzien van den veroordeelde, overeenkomstig artikel 1 van de wet van 25 April 1896, voor de toekomst, al de gevolgen op van de veroordeelingen die bij het besluit bedoeld zijn.

ART. 13 (nieuw).

De veroordeelden wegens in het eerste hoofdstuk voorziene misdrijven kunnen, overeenkomstig de wet van 25 April 1896, in eer en rechten worden hersteld, zelfs wanneer zij, wat de voor die misdrijven uitgesproken straffen betreft, niet voldoen aan de voorwaarden, bij het eerste artikel, 1^e van deze wet vereischt. In dit geval, beginnen de bij hetzelfde artikel, 3^e, bepaalde termijnen te loopen van af het van kracht worden van onderhavige wet.

BIJZONDERE BEPALING.

ART. 14 (vroeger 8).

Deze wet treedt in werking op den dag van haar bekendmaking in den Moniteur.